

SZÉCSÉNYI HIRLAP

GYÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Félszáz évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos:
GLATTSTEIN ADOLF.
Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

Szécsény közönségének II. Rákóczi Ferenczről.

Az elmúlt napokban a közadakozásból emelt Magyar Tudományos Akadémia kiadásában megjelent valami Székfi Gyula nevű doktornak egy könyve, melyben ami Vezérő Fejedelmünkről a legaljasabb rágalmak vannak összegyűjtve.

A nevezett egyén azt írja II. Rákóczi Ferenczről, hogy: *a legnagyobb veszély idejében elhagyta Magyarországot s csillingelő számon sietett lengyel szeretői ölelő karjába...*

hogy:

Párisban hamis kártyások pinkopézből tartotta fenn magát...

hogy:

Rodostóban gyűlevészhad főnöke volt...

E galád rágalmak visszautasításában szűnjenek meg a politikai viszályok, a pártok ellentétei s egy testtel-lélekkel, mint magyar emberek álljunk a nevezett szerző, s annak kiadója-, az állítólag tudósokból alakult társulat elé s kérjük számon az általuk hemcskolt Nagyságos Vezérő Fejedelmünket.

Arról a Rákóczi Ferenczről állította e rút vádakat a szerző, akit dicsőségesen uralkodó királyunk, I. Ferencz József hozott haza pihenni testvérei közé a bűgő Marinara idegen poraiból.

A nagy Fejedelem sírboltján kivirágzott a nemzet szeretete, az ő porladó föléibe nem jutnak el a gyalázatos vádak, de igenis eljutnak a mi földünkre, ahol kétszázaddal előbb Vezérő Fejedelmünké választották.

De meghaljuk mi, kiknek földjéről nemsokára Rákóczi kőajka fogja hirdetni a magyar hazafiúi érzést.

Nekünk kell pörbeszélünk Vitéz Fejedelmünkért, aki Rodostóban értünk száműzettel.

Boldogult Széchényi Istvánunk hamleti alakja pedig ismét csillogott egy művében, mit lelke egész tűzével melegengetett, az Akadémiában, mely kiadta a martir Fejedelem szellemét meggyalázó könyvet.

Franciaország ágyúval szállna sikra a Napoleonját gyalázók megbosszulására, mi csak könnyeinkkel harcolhatunk.

De tudós urak! Mi lesz akkor ha egyszer ágyúval akarjuk mi is lemosni martirjaink gyalázatát? Jó lenne erre is gondolni.

Ks.

Az olcsó pénz, ami nincs.

(M. K. L.) Az Osztrák-magyar bank a rátát 4¹/₂-ra szállította le és ezzel visszatérünk ahhoz a kamatlábhhoz, amely néhány évvel ezelőtti jó pénzvinyok között a normális volt. A 4¹/₂-os bankráta 1911. szeptember

21-ike, tehát több, mint két és fél esztendő óta nem fordult elő. Érthető hát, ha a közvélemény hozsannával fogadja.

Sajnos, az alacsony kamatlábiól gazdasági életünk hamaros fellendülését alig remélhetjük. A pénznek gyors megolcsóbbodása ezúttal nyilvánvalólag a válságot követő depresszió egyik kísérő jelensége. A nagy pénztömegek lassanként visszafolytak gyűjtő medencéjükbe: a nagy pénzintézetekhez, holott a gazdasági élet és főleg az ipar és a vállalkozás a fogyasztás nagymérvű visszafordulása miatt stagnál és a tőkét egyelőre igénybe nem veszi. A 4¹/₂-os kamattal, mint mondani szokás, jórészt csak névleges. Érvényes azokra a pénzintézetekre, amelyeknek az Osztrák-magyar bank kiválasztott legprimább cégeknél, amelyeknek váltói az Osztrák-magyar bank szempontjából bankszerűek. A kamatlább olcsóbbodásából továbbá kiveszik részüket a nagy pénzintézetek klientélája, valamint általában azok a legelsőrendű cégek, amelyeknek váltói a nyílt piacon üzleti forgalom tárgyát képezik. Ezek számára van csak 4¹/₂-os, vagy e bankráta-hoz igazodó alacsony kölcsönpénz. Ellenben a nagy pénzbőség dacára a közép és kisebb existenciák száma a hitelforások csak úgy el vannak zárva, mint eddig és a pénzolcsóbbodása ezekre a széles rétegekre nézve egészen közömbös.

○ ○ T A R C Z A ○ ○

Aprók az udvaron.

Aprók játszanak az udvarunkon. Édes gyönyörűség hatja át a szívemet s még meg is könnyezem, ahogy a pufók képükre kiül az édes ártatlanság. Programin nélkül végzik cselekedeteiket, mégis, mintha gondos rendszer után folya a munkájuk. Csupa mese az egész. Az elejétől véges-végig.

Apa-anyát játszanak, azt a játékot, a melyet mi is végig játszottunk annak idején az udvaron. Azért nevezem hát mesének. Mese, a melyet a képzelet ösztökél cselekvésre, mese, mely a való élettől mesze eltér gyönyörű mozzanataival.

Ha nem nevetnének ki az emberek, kiválasztanék a sok rossz ember közül egy csapatot, jönnének az udvaromra figyelni. Lesnék el, hogy milyen tudománnyal lehet elviselhetővé tenni az életet. Egyben bizonyos vagyok abban, hogy ezeket a gyermekeket megértené mindenki, ha csak egy pillanatra is gondolna boldogtalan családi otthonára. Mert ezeknek a gyerekeknek a szájából úgy folyik a sok édes szó, a sze-

retet diktátuma, mint valami bővizű csobogó patak.

Oh, hogy szeretném áthívni azt a boldogtalan, durva kovácsot, aki amoda: egy kőhajításnyira lakik hozzám. Jönne csak át egy keveset, hadd szégyenitené meg az ő kicsi fia. Tanulná el, hogy a kerges tenyerű emberek is tudnak örülni az életnek, a mellett odahaza édes megnyugvással vannak az Ur akaratján.

— Édes kis Katuskám, — így a kis kovács — csak egy kicsit segitenél, jönnél ki a konyhából, hogy ötnél a vasra. Szaporán no, mert el ég a vasam. Gyere-gyere, feleség, a legény a faluba jár pénzért, magam meg nem bírok a dologgal.

És Katus a ki tömzsi praclijával ott gyömszölte a tészta, mit konyhából kiereszolt, hirtelen a kőtenyéjébe töröli azt a szorgos kezét, míg gondoskodásával egy eperfafevéllal lefűdi a tészta, hogy a légy be ne lepje, igyekszik az ura után.

A ház büszke, de dolgos ura, még visszanéz, ujjent megsürgeti az asszonyát.

— Ne piszmogj hát édes, hanem gyere.

— Megyek-megyek. Csak letakartam a tészta egy szakajtóruhával. A gonosz párak csuffá tennék.

Kukoricakórót kapnak aztán a markukba és az édes munka a homlokon gyöngyözteti ki egy pár vízcseppet.

— Így szeretem, így. Most már kész van a Galambosék kocsirodja. Akár mindjárt mehetnek a kocsin a malomba.

De már most ne türelmellenkedjék az ebédrel. Egyszeribe készen lesz. Előkaparitom Zsuzsát, a cselédet.

— Zsuzsa te, hol botorkálsz?

— Itt vagyok, nemzetes asszony! A ruhát terítetem.

Zsuzsa csakugyan a kerítésre fűzfaleveleket rakogat.

— Elő, no! — Gyere, mert a majsztter uram éhes! Siessünk az ebédrel!

Zsuzsa szaporán neki is lát az asztalterítésnek. Honnan tanulja el? az ég tudja! A szolgabiróné ugyancsak örzi otthon, hogy olyasmit ne lásson. A cselédek körében meg nem tűri, mégis hogy ellette a cselédek típus-szerű forgalódásait. Lám-lám, kis Böske, milyen ügyes kis leányka vagy te!

Eközben vendégek röpülnek be a portára. Kocsin gyűnnek. Hosszu kukoricaszáron lovagol Tamadó Palika. Még meg is rángatja a Szilaj száját, a hogy nem áll meg a kívánt helyen.

Hiába 4%-os a hivatalos bankkamatláb, amikor nincsen, aki hitelt nyújtson a kereskedőnek és iparosnak. A kereskedői és ipari hitel hiányosságát a múltban és teljes bedugulását és hiányát a jelenben már többször tettük szóvá és szüntelenül sürgetjük nemcsak az intéző körökkel, hanem magát az érdekelteket kereskedő — és iparos világot ennek a legfontosabb problémának megoldására. Nem rettenetes-e nap-nap után észlelni és tapasztalni, hogy szolid, tisztességes gazdasági egzisztenciák, becsületes és ügyes kereskedők, törekvő, hivatásuk magaslatán álló iparosok küzdek a pénztelenség gondjaival és nem képesek üzletüket és vállalatukat kifejleszteni, csak azért, mert üzletük méretei oly szerények, hogy a nagybankoknak derogál velük hitelösszeköttetésbe lépni?

Mit használ az olcsó kamatláb, amikor a kereskedőnek és iparosnak semmiféle kamattal nem adnak hitelt? Ma úgy áll a helyzet, ahogy a bankróta magassága vagy alacsonyossága nem is érdekli a gazdasági élet legnagyobb számú egyedeit. Egy olyan olcsó kamatláb, amely csak a papíron marad meg, de amely nem válik elő valósággá, örülni nem tudunk.

Menyasszonyok iskolája.

Messze Svédországból, Götteborgból érkezik a hír, hogy ott a népiskolát elvégzett tizenhat-tizennyolc éves leányok részére iskolát állítottak fel, a melyet a nép lelkesedéssel fogadott és elnevezte menyasszonyok iskolájának. A menyasszonyok iskolájában az első hat hónapban át sütnek, főznek, a második hat hónapban a lakás higiéniájával ismerkednek meg, a harmadik félévben megint sütnek, főznek, a negyedik félévben mosnak, vasalnak, ruhát varrnak, foltoznak, háromfi udvart gondoznak, kertet művelnek, az ötödik félévben az intézet mellett lévő gyermekmenhelyen gyermeket ápolnak és nevelnek.

A götaborgi példa Svédországhoz olyan tetszetős, hogy mintájára már a legközelebbi jövőben több ilyen célú iskolát állítanak fel, mert az iskolától Svédország népe egészségi,

gazdasági és erkölcsi viszonyait véli megjavíttatni.

Valami meghatottság, a távoli északi nép iránt való tisztelet fakad lelkünkben, mikor ez új iskolájukra gondolunk. Ha ebben a művelt, hazánknál kedvezőbb egészségügyi viszonyok között élő országban meglátják szükségességét a menyasszonyok iskolájának, mit szólunk mi magyarok, a hol a hazai temetőben évről-évre több apró sírgödört ásnak s a gyermekek ezrei az anyák tudatlansága miatt halnak meg. Mi, a kik tudjuk, látjuk, milyen a nép láplálkozása, lakása, a hol él, tudjuk mérlegelni a svéd menyasszonyok iskoláját. Csak azt sajnáljuk, hogy nem minálunk nyitották meg ezt az iskolát. Pedig itt volna reá igazán nagy szükség. Itt Magyarországon ahol kuruzslók gyógyítanak, itt, ahol a nem-törődés olyan nagy, hogy e miatt a hat éven alóli elhalt gyermekek száma több millió. Valahogy ide kellene telepíteni a svéd iskoláját, mert itt, ebben az anyai bajjal sújtott országban volna a menyasszonyok iskolájára igazán nagy szükség.

Mi azonban csak panaszkodunk, sírunk, jajgatunk, de nem gondoskodunk a jövő nemzedék hivatása biztosításáról. Közönyös teljesen előttünk mi nem gondoskodunk a jövő nemzedék hivatása biztosításáról. Közönyös, hogy a paraszti ember menője az örökös krumpliteves, nem nagyon igyekezünk, hogy a putri házak aszaló levegőjéből kiragadjuk a tudóvészre hajlamos emberek ezreit.

A svéd egészségügyi viszonyai kedvezőbbek, mint a miénk, orvosokban is gazdagabb ország, mint miénk, korszmait sem nyitja ki vasárnap, mint mi szoktuk, de azért, igen helyesen: fölállította a menyasszonyok iskoláját.

Vajjon ezt nem-e lehetne nálunk is intézménnyé tenni? Szüksége, rendeltetése kétségtelen, azon már túl vagyunk, hogy ezen vitakozzunk. Csak az a kérdés mi módon lehetne ilyen célú iskolákat létesíteni. Városok, társadalmi erők segítségével, felállíthatják a menyasszonyok iskoláját, ahol egyelőre az esti órákban tanítanak a jövő anyáit, falvakon akár az állam, akár a köz-

művelődési egyesület élén az Országos Közművelődési Egyesülettel, meghonosíthatnák az iskolát.

A nép, ha előbb idegenkednék is az új iskola adófillérjeitől mihelyt tudatára ébred annak, hogy tulajdonképpen az ő érdekében nyílt az később ő is meghozná áldozatát örömet. Lelkes uriaszonyok agitációjára volna szükség, a kik e jó ügyben összefognak, a svédországi eszmét Magyarországon is meg lehet valósítani.

A statisztika képe röktön megváltoznék. Nem ásnának annyi sirt a temetőben, nem volna annyi babona, balhit, a gyermeknevelő anyák lelkében, a gyermekek ezrei testben és lélekben egészségesen nőnének fel, egészen más levegő, tisztaság töltene meg a szülői házat, ahol a nép gazdasági, kulturális, erkölcsi helyzete javulna.

Ezt ne csak óhajtsuk, hanem valósítsuk is meg. A sebeket régen fölfedtük, ne hagyjuk el úszkósodni. A míg a gyógyító orvos jólhet biztos orvossággal, addig csak elő azzal az orvossal!

○ ○ HIREK ○ ○

Kinevezés. Ő felsége Szenthe Kálmán szécsényi járásbíró a salgótarjáni járásbíró-sághoz a VII. tiszteletesi osztályba sorozott járásbíróvá nevezte ki.

Új adóellenőr. A helybeli m. kir. adóhivatalnál a Zsigárdy Aladár távozása folytán megüresedett adóellenőri állásra Asztalos Árpád (Kisvardáról) hasonló minőségben kinevezetett.

Patronája. F. hó 25-én a városi tanácsstermében Ruszinkó Antal kir. tanácsos elnöksége alatt gyűlésezett, melyen magalkult Szécsényben a Patronázs egyesület. Bgyarmatról és a vidékről szép számú közönség vett részt.

Színészet. Rácz Dezső, városunkban is előnyösen ismert színigazgató, jelenleg Ballassagyarmaton közmegelegedésre adja a legújabb darabokat. A derék színigazgató valószínűleg városunkba is eljön társulatával.

A gazda is előre igyekszik. Két apró tenyerét összeverti csodálkozásában.

— Én látok-e rosszul, vagy csuda történt, gyere Katus, (bekiált a konyhába) Katus te, — itt vannak komák!

— Csak tán nem! — szalad az asszony az udvarra.

— De bizony ők! Le no, a kocsirol!

Panna asszony, Cilbalmos tanár úr kis leánykája, egy ugrással Katus asszony nyakába ugrik. Férje-ura, a postásék Gyuszija is kezét fog a gazdával.

— Jókor jöttök, komám uramék! Készül a paprikás! Még megfogunk vagy két csirkét és egy minutában kész a csirkepecsenye! Az őszi karcos meg egész jó viseletű, íható jó bor az.

Az asszonyok meg másról beszélnek, Katus előbozza a picikét. Kriszkindlibe kapta, de ő komámasszonynak azt mondja, hogy azt a gólya hozta az árokból.

Megcsókolják. Rubácskáját megigazítják és újra a helyére teszik, hogy el ne lörjön, mert porcellánból van.

Azon közben a szomszédom vadul ordít szobájában. Ide hallszik, durva szava:

— Te rongy! — Te, ki megetted a

boldogságomat, s pénzemet, semmivé tiportad a hitemet, cudarul végig tapostál tisztességes céljaimon; eredj, eredj a házamtól, nyomorult, te, perdita te!

— De, édes! — eseng az asszony, ne üzz el, én szerettelek becsületes vagyok! Édes, ne üzz el.

De az indulat még mérgesebbé teszi a férfit.

— Nesze!

És öklével agyba-főbe veri a szegény teremtest. Végre is a gyenge futásnak ered. Éppen erre felé üzi. Megkerülöm a gyerek seregét. Fel lehet az orcám dulva, sápadt lehetek, megalázom magam, még le is terdek a két szerencsétlen ember előtt.

— Emberek! Ne bántsák egymást! Ne bántsák! Várjanak! Az Isten küldött megmentésükre! Jönnék velem! De lábujjhegyen!

A két indulatos ember meghátrál, szólni sem tudnak, látva az én különs állapotomat. — Azt hiszik, megőrültem, a hogy én nekik esengek.

— Csak lábujjhegyen! — Csit! — Lassan! — Mindjárt, mindjárt! — És arcom ég a bekövetkező gyönyörűségtől!

Odavezetem őket a kerítéshez. De még ott is esengek, hogy valahogy ne kiabáljanak!

A hasadékon mind a hárman benézünk.

A gyerek-nép éppen az ebédől kél fel. A kis kovács vendégeivel kezét szorit, aztán édes boldogsággal borul Katus nyakába!

— Neked is egészségedre, drága jó feleségem!

Csókba forr az ajkuk, Katus arcán meg ki ül a jólét jele, oszt csak susogja:

— Édes, jó apám!

Széjjel nézek aztán a nagyokon. Az asszony szeméből legördül egy nehéz könnycsepp. A férfi is elsápad, izmos karja úgy megreszket, mintha végig husángoltam volna rajta. Mondja is aztán lassan, szives hangon:

— Értem, jó uram . . . Te pedig, te édes feleség, te jó, te angyal, jősz haza!

Kitágul az asszony két szeme, majd sir, majd mosolyog s ők is megcsókolják egymást.

Azóta, ha a szomszédasszonnyal találkozom, nem tudom megelőzni, köszön nekem előre szives hangon: a kovács meg bujik tőlem, mintha attól félne, hogy felhányom neki azt, hogy én adtam neki a hitet, szerelmet, boldogságot.

Pedig ahogy rontanám el közöttük a boldogságot.

Verner Jenő.

A miniszterelnök a F. M. K. E. emlékiratáról. A F. M. K. E. elnöksége, az egyesület közgyűlésének határozatából, a felvidéki házi ipar felkarolása, valamint a Felvidék alkalmas pontjain gazdasági és ipari szakiskolák létesítése iránt, megokolt fölterjesztést intézett a kormányhoz. Tisza István gróf miniszterelnök a fölterjesztésre most a következő leiratban válaszolt a F. M. K. E. elnökségének:

Öszinte köszönettel és érdeklődéssel vettem az egyesületnek f. évi január hó 31-én kelt becses emlékiratát.

Biztosíthatom az Egyesületet, hogy a m. kir. kormány a maga részéről is teljes mértékben át van hatva azon tudattól, hogy a Felvidéken létesítendő ipari és kereskedelmi, nemkülömben gazdasági — és ipariskolai nevelési intézmények a leghatásosabb eszközei annak a célnak elérésére, hogy Felsőmagyarország tót népének megadtván a mód, hogy gazdasági és kulturális érvényesülésének feltételeit az ország határain belül lelje meg: mentesítsék a tót nemzetiégi mozgalmat előidéző, a nemzetiségi velletásokat állandóan szító nagyszív be-folyás alól.

A kormány e kérdésekre a legnagyobb súlyt helyezi s a rendelkezésére álló pénzügyi eszközök határain belül minden lehető meg fog tenni ezek kielégítő megoldása érdekében.

Ezen munkánkban bizalommal számíthatunk az Egyesület szives támogatására.

Budapest, 1914. évi március hó 5-én.
Hazafiúi üdvözléssel,

Tisza István gróf sk.

A miniszterelnök a F. M. K. E. fölterjesztését már át is tette az érdekelt kereskedelmi és földművelésügyi miniszterekhez.

Mérnöki irodát nyit április 1-én Balassagyarmaton Balázs Frigyes okl. mérnök. Elvállal bármilyen mérnöki munkát.

Állattenyésztésünk fejlődésének nagy akadálya, hogy a rétek és kaszálók termőképessége Magyarországon alig fél akkora, mint a nyugati államok réjjei, mert a ma-

gyar gazda csak kaszálni szereti réjtjét, azonban nem ápolja, nem trágyázza, s így természetes, hogy annak termőképessége kimerül, s a széna minősége is évről-évre gyengül, holott helyes ápolással és trágyázással nemcsak megkészserezni lehetne a termést, de a szénát is 30—40 százalékkal lehetne értékesebbé — táplálóbbá tenni, a mi ismét arra vezetne, hogy kevesebb szemes takarmányt kellene az állatokkal etetni. A rétek ápolásának most közel az ideje hóolvadás és felszáradás után erős fogasolás, 150 kg. szuperfoszfát, 50 kg. káli és 30 kg. chilisalétrum keverékek kiszóráásával lehet a rétek termését megkészserezni.

A főtcai átjárók asfalt burkolat mai állapotára felhívjuk az illetékes körök szives figyelmét.

A bejelentés elmulasztása. A bejelentés elmulasztásával elkövetett kihágás folyamatos és tart mindaddig, míg az alkalmazott bejelentés nélkül munkában van, miért is az ilyen kihágás elévülésének határideje csak a munkához való kilépés időpontjából kezdődik. (Keresk. miniszterium elvi jelentőségű határozata. VI. 1163. sz.)

Az üzleti záróra a vidéken. A múlt év augusztusában életbelépett záróra-törvény tudvalevőleg csak a fővárosra és néhány szomszédos községre nézve tartalmaz imperatív, rendelkezéseket. A vidéket illetőleg a törvény felhatalmazza a városokat és megyéket, hogy az illetékes kereskedelmi kamara meghallgatása után az üzleti záróra tárgyában egységes szabályrendelet készítsenek. Azóta több ilyen szabályrendelet terjesztett fel a kereskedelmi miniszterhez aki azonban eddig egyet sem hagyott jóvá, miután azokban formai és meritorikus hibák találtak benne, mint értesülünk, az alkalmazottak viszonyáról szóló törvényjavaslatban, mely nemsokára közzé fog tételni, az üzleti záróra ugy a fővárosra, mint a vidékre nézve újból fog szabályoztatni.

A fővárosi összes napi- és heti képeslapokra előfizetést elfogad lapunk kiadó-hivatala.

Az utolsó szó.

Közlő: Niedermann Sándor.

(Folyt.)

A síkságon keresztül nyargal az őszi szél. A varjak éjjeli szállást keresve körül repülték a nagy fákat.

Egyenes vonalban huzódik az országút a síkságon végig, a meddig a szem ellát, s melynek vége a láthatárban tűnik el. Mély egyhangúság, nincs itt sem ház, sem viskó, csak az ég és a legelő. Az országút pedig zajtalan, nem látni azon sem kocsit sem lovat, csak egy vándor halad az országúton kinek hóna alatt szegényes batyuja, kezében pedig furkósbót van. Tétovázva s reménytelenül tekint körül a pusztaságon, mintha ezt mondaná. „Még most sincs vége a síkságnak.”

A vándor a dűlőutra ér. — Mi ez? Itt valaki fekszik — egy eszméletlen s félholt egyén, mellette egy üres pálinkás üveg. — A vándor a részegét egy rúgással eszméletre akarja téríteni, de az nem mozdul, hisz ez holt részeg, mormolá a másik, s utját gyorsan tovább folytatá. —

A szűk szobácskában bánkódó anya sejti, hogy nem jól áll gyermeke ügye, mert

már három éve életjelt sem adott magáról. Nap, nap után imádkozik az anya fiáért ezen szavakkal: „Oh Istenem mentsd meg őt, mentsd meg őt.”

Mily szépek s vigasztalok voltak az első évben levelei, de a rossz társaság a kártya s a bor elrontották, s lelkén az ördög sehet ült, azóta mind mélyebben s mélyebben sülyedt a gonoszságban, nem gondolt többé az anyai szívre, ki őt annyira szerette, sem a jó Istenre, a ki még eddig föntartotta életét.

A szorgalmas munkából dologkerülő, civakodó ember lett, e miatt nem törték sehol, munkát nem kapott, mit volt mit tenni, mint ismét összekötni a szegényes batyut s utra kelni.

(Folyt. köv.)

Aforizmák.

A sors ütését könnyebben észre vesszük, mint a szerencse csókját.

A nagyok tévedései értékesebbek, mint a kicsinyek igazságai.

A szellemi szegények számára az élet egy végtelen alagút.

Házi ebéd- kosztosokat elfogad 3—4 tál ételből 1.20 személyenként Özv. Pokorny Istvánné, Szécsény, Király-utca 176. sz.

197—1914. végrhsz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1913. évi Sp. II. 225/17 sz. végzése következtében Dr. Szenes Alfréd bgyarmati ügyvéd által képviselt Heineck János és társa bgyarmati lakosok javára 101 K. s jár erejéig 1914. évi március hó 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 700 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 2 tinó nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1914. évi V 112 sz. végzése folytán 101 kor. tőkekövetelés, és eddig összesen 50 kor. 30 fill.-ben bíróság már megállapított költségek és 1 korona 80 fill. árverés kit. díj erejéig Húgyagon leendő megtartására 1914. évi április hó 17-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés meletti, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alulis el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1914. március hó 23-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

371—1914. tkv. szám.

Árverési hirdetmény-kivonat.

A szécsényi kir. bíróság mint tkkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bpesti m. kir. tudomány egyetemi klinika végrehajtónak Schwarc Antalné sz. Kurtág Elencora végrehajtást szenvedő elleni 63 K. tőkekövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. bíróság területén lévő Csitár községben fekvő és a csitári 222 sz. tjkvken 11 sz. 11 hrsz. Ház, 98 sz. a udvar ingatlanok B. 10 a Schwarc Antalné nevében álló részére az árverést 615 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1914 évi április hó 3 napjának d. e. 10 óráját Csitár község házánál megtartandó nyilvános bírói árverésen a kikiáltási ár kétharmad részén alul eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42 § ában jelzett árfolyammal számított es a 3333—81 I. M. rendelet 8 § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szécsény 1914. február hó 9-én.

Szenthe, sk. kir. jbiró.

A kiadmány hitelől.

Zelyenka, kir. tkkv. h.

HA eladó vagy bérbeadó ingatlana van, valamit venni vagy eladni akar, hirdessen e hirlapban eredményt ér.

SCHLESINGER A. FIA

FINOM ÚRI-SZABÓSÁGA. ÚRI- ÉS NŐI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE
ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA.

 Szécsény, Nógrádmegye.

Dús választéku raktárt tart: ércz- és fakoporsókból, gyászkoszorúkból és az összes temetkezési cikkekből.

ULIP ISTVÁN

elővirág-terme

LOSONCZ, Rakóczi-utca 18 sz.

— TELEFON-SZÁM: 123. —

Izléses munkáért többszörösen első díjjal kitüntetve.

Legjobb élővirág bevásárlási forrás!

Műkoszorúk és szalagok mindig raktáron tartatnak.

Megrendeléseket elfogad: Glattstein Adolf, — Szécsényben.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószerszám- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRÁDMEGYE) RAKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó áron.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítetnek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali nyomtatványokból.